

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0049/2013

27.2.2013

RAPORT

Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamine (2012/2222(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Patrice Tirolien

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS.....	20
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	23
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	29

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamise kohta (2012/2222(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ühelt poolt AKV riikide ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel 23. juunil 2000. aastal alla kirjutatud Cotonou lepingut¹,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandat osa ja 27. novembri 2001. aasta ülemereterritooriumide assotsieerimise otsust², millega assotsieeriti EL (enne EÜ) teatavate ülemeremaade ja -territooriumidega,
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus ülemeremaade ja -territooriumide Euroopa Liiduga assotsieerimise kohta (ÜMTde assotsieerimise otsus) (COM (2012)0362), mille komisjon võttis vastu 16. juulil 2012. aastal ja mille üle peetakse praegu läbirääkimisi nõukogus,
- võttes arvesse komisjoni 7. detsembri 2011. aasta teatist „Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamine” (COM(2011)0837),
- võttes arvesse komisjoni 13. oktoobri 2011. aasta teatist „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks” (COM(2011)0637),
- võttes arvesse komisjoni 21. juuni 2001. aasta teatist „Tegevusprogramm soolise võrdõiguslikkuse suurendamiseks ühenduse arengukoostöös” (COM(2001)0295),
- võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2012. aasta teatist „Demokraatia ja säästva arengu juured: Euroopa koostöö kodanikuühiskonnaga välissuhete valdkonnas” (COM(2012)0492),
- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatist „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” (COM(2011)0500),
- võttes arvesse 20. detsembril 2005. aastal vastu võetud Euroopa konsensust arengu küsimustes, samuti Euroopa arengualast tegevuskava ja selle alusel vastu võetud suuniseid,
- võttes arvesse 18. detsembri 2007. aasta Euroopa konsensust humanitaarabi valdkonnas,

¹ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3. Muudetud leping allkirjastati 25. juunil 2005 Luxembourgis (ELT L 287, 28.10.2005, lk 4) ja 22. juunil 2010 Ouagadougous (ELT L 287, 4.11.2010, lk 3).

² ELT L 314, 30.11.2001, lk 1. Otsust on muudetud otsusega 2007/249/EÜ (ELT L 109, 26.4.2007, lk 33.)

- võttes arvesse nõukogu 29. juuni 2012. aasta ja 15. oktoobri 2012. aasta järeldusi,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu poolt 23. detsembril 2010 ratifitseeritud ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni artiklit 32,
 - võttes arvesse AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee resolutsiooni puuetega inimeste kaasatuse kohta arenguriikides (AKV-EL/100.954/11),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse tagamiseks ja naiste mõjuvõimu suurendamiseks arengukoostöös (2010–2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu suuniseid, mis käsitlevad naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalda ja võitlust nende diskrimineerimise kõigi vormide vastu,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0049/2013),
- A. arvestades, et sisekokkulepe, millega luuakse 10. Euroopa Arengufond, aegub 31. detsembril 2013. aastal, ning arvestades, et komisjon esitas oma teatises (COM(2011)0837) sisekokkuleppe eelnõu, mis peaks eelmist kokkulepet asendama alates 1. jaanuarist 2014;
- B. arvestades, et ajavahemikku 2014–2020 käsitlevat eelnõu arutatakse nõukogus ilma parlamendi osaluseta; arvestades siiski, et miski ei takista parlamenti koostamast algatusraportit 11. Euroopa Arengufondi kohta komisjoni teatise alusel, mis sisaldab sisekokkuleppe eelnõud;
- C. arvestades, et komisjon ei kavatse Euroopa Arengufondi kanda eelarvesse 2014. aastal, vaid alles alates 2021. aastast, mis on äärmiselt kahetsusväärne; arvestades, et on asjakohane juba praegu teha selleks ettevalmistusi, et ei väheneks AKV-ELi koostööle ja üldiselt arenguabile eraldatavad vahendid;
- D. arvestades vajadust näha 11. Euroopa Arengufondile ette piisav rahastamine, et liit saaks pidada kinni arengukoostöö valdkonnas rahvusvahelisel tasandil võetud kohustustest ja eraldada 0,7% oma SKPst arenguabile ning aidata seeläbi kaasa aastatuhande arengueesmärkide täitmisele;
- E. arvestades, et aastatuhande arengueesmärgid käsitlevad eduaruanded näitavad ebaühtlast edenemist, ning eelkõige seda, et aastatuhande arengueesmärgid emade ja laste tervise küsimustes jäävad enamikus AKV riikides 2015. aastaks saavutamata;
- F. arvestades, et rahastamisetpanekud ajavahemikuks 2014–2020, mida praegu nõukogus arutatakse, on nii Euroopa arengupoliitika tuleviku seisukohast kui ka ÜMTsid ELiga siduva ühenduse seisukohast murettekitavad;
- G. arvestades, et kuigi on vaja veel teha suuri jõupingutusi, on ELi abi üha tõhusam ja ühenduse meetmeid rahvusvahelise solidaarsuse edendamiseks toetab rohkem kui kolm neljandikku Euroopa kodanikest;

- H. arvestades, et uuenduslik rahastamine on tingimata vajalik, et suurendada ametlikku arenguabi, tagades, et äri- ja finantssektor annavad õiglasema panuse;
- I. arvestades, et abiandjad ei tohiks nõuda partnerriikidelt omavastutuse põhimõtte kohaldamist ning samal ajal jätta neid ilma rahalistest vahenditest, mida nad vajavad oma institutsioonide ja avalike teenuste konsolideerimiseks;
- J. arvestades, et arenguriigid peavad kiiresti looma maksusüsteemid, mis võtavad arvesse nende kodanike maksevõimet;
- K. arvestades, et oma teatises muutuste kava kohta soovis komisjon, et Euroopa arengupoliitika vahendite (mille hulka kuulub ka 11. Euroopa Arengufond) jagamisel kohaldataks eristamise põhimõtet, ning viis sisse temaatilise suunitluse põhimõtte ning toetuste ja laenude kombineerimise ning erasektori toetamise;
- L. arvestades, et Euroopa konsensuses arengu küsimuses ja Cotonou lepingus tunnustatakse kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kesksel rollil vaesusevastases võitluses ja hea juhtimistava edendamisel;
- M. arvestades, et ülemereterritooriumide assotsieerimise otsuse ettepanekus tunnustatakse ÜMTde eripära, mistõttu nad seisavad silmitsi AKV riikidest erinevate probleemidega; arvestades, et ÜMTd ei tohiks seetõttu enam saada abi Euroopa Arengufondist, vaid ELi eelarvesse selleks otstarbeks kirjendatud rahastamisvahendist;
- N. arvestades, et ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel 23. juunil 2000. aastal Cotonous sõlmitud partnerluslepingus (2000/483/EÜ) on kehtestatud, et naiste olukorda ja soolise võrdõiguslikkuse küsimusi võetakse süstemaatiliselt arvesse kõikides valdkondades – poliitilises, majanduslikus ja ühiskondlikus elus;
- O. arvestades, et Euroopa Liidu tegevuskavas tunnustatakse naiste kaasamise ja soolise võrdõiguslikkuse perspektiivi olulisust partnerriikide arengu ja aastatuhande arengueesmärkide täitmise seisukohast ning et sooline võrdõiguslikkus on üks ELi tegevuse prioriteetseid suundi muutuste kava raames;

11. Euroopa Arengufondi eesmärgid

- 1. tuletab meelde, et nii Euroopa arengupoliitika (ELi toimimise lepingu artikkel 208) kui ka Cotonou lepingu ja Euroopa konsensuse arengu küsimuses peamised eesmärgid on vaesuse vähendamine ja lõpuks selle kaotamine; rõhutab seetõttu, et 11. Euroopa Arengufondist AKV riikidele antud vahenditest vähemalt 90% peab vastama OECD arenguabi komitee kehtestatud ametliku arenguabi kriteeriumidele;

2. on seisukohal, et selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kahekordistada jõupingutusi kõige vähem edenenud aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks, mis on eelkõige seotud põhiliste sotsiaalsektorite ja soolise võrdõiguslikkusega, nagu on ette nähtud Cotonou lepingu artiklites 22, 25 ja 31; kinnitab oma toetust aastatuhande arengueesmärkidega seotud algatustele ja kokkulepetele ning nõuab, et komisjon ja liikmesriigid eraldaksid kokkuleppel AKV riikidega 11. Euroopa Arengufondist 20% põhilistele sotsiaalteenustele, eelkõige tervishoiule ja algharidusele, et kindlustada aastatuhande arengueesmärkide 2, 3, 4, 5 ja 6 ning muude rahvusvahelisel tasandil arengu valdkonnas võetud kohustuste täitmine; palub sellega seoses, et 11. Euroopa Arengufondi ja selle kavandamise suhtes kohaldataks soolisi tulemusnäitajaid, mis on kavandatud soolise võrdõiguslikkuse suurendamist ühenduse arengukoostöös käsitlevas tegevusprogrammis ning mis tagaks, et erimeetmete võtmine ja sooküsimuste edendamine toimub kõikides programmides nõuetekohaselt ja kontrollitult;
3. kutsub komisjoni ja partnerriike tungivalt üles pidama prioriteetseks toetust, mille eesmärk on tõhustada tervishoiusüsteeme, et tagada emade, reproduktiiv- ja laste tervise valdkonnas juurdepääs põhilistele tervishoiuteenustele, pöörates eelkõige tähelepanu kõige vaesemale elanikkonnale ja HIV/AIDSi vastu võitlemisele, tuletades meelde, et need on aastatuhande arengueesmärgid, mille puhul on mitmetes AKV riikides vähe edusamme tehtud;
4. on seisukohal, et eespool nimetatud eesmärgi saavutamiseks on tähtis kaasata ühiskonna kõige haavatavamad rühmad, teiste seas (kuid mitte ainult) naised, lapsed ja puuetega inimesed, kõikidesse vaesuse kaotamise projektidesse nii programmitöö kui ka rakendamise ja hindamise etappides;
5. tunneb heameelt selle üle, et komisjon soovib arenguriikides käsitleda sotsiaalkaitse küsimusi strateegilisemalt ja koordineeritumalt, ning palub, et partnerluses AKV riikidega töötataks välja integreeritud sotsiaalkaitsepoliitika, milles võetakse arvesse ka alusmehhanismide toetamist, nagu sotsiaalkaitse alammäärade loomine 11. Euroopa Arengufondi raames;

ÜMTde majandusliku ja sotsiaalse arengu edendamine

6. tuletab meelde, et Euroopa Arengufondist rahastatakse mitte ainult AKV ja ELi partnerlust, vaid ka ÜMTde ja ELi assotsiatsiooni, mis hõlmab 26 ÜMTd,
7. väljendab heameelt asjaolu üle, et kavandatavas ÜMTde assotsieerimise otsuses tunnistatakse vajadust luua ÜMTdega uus jätkusuutlik partnerlus, mis juhindub neljast uuest eesmärgist:
 - ÜMTde konkurentsivõime suurendamine,
 - ÜMTde kohanemisvõime parandamine,
 - ÜMTde haavatavuse vähendamine,
 - ÜMTde ja teiste partnerite vahelise koostöö edendamine;

8. peab kahetsusväärseks, et liidu eelarves puudub ÜMTde jaoks ette nähtud rahastamisvahend, mis võimaldaks selleks eraldatud vahendite demokraatlikku ja läbipaistvat kontrolli;
9. kutsub üles tegema paremat koostööd äärepoolseimate piirkondade, AKV riikide ja ÜMTde naabruses asuvate kolmandate riikide vahel, kombineerima omavahel nende piirkondade, riikide ja maade suhtes kohaldatavaid eri rahastamisvahendeid ning parandama ÜMTde ja äärepoolseimate piirkondade juurdepääsu vaatlejatena AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee täiskogu istungitele kooskõlas assamblee kodukorraga;

Eelarvesse kandmine ja rahastamispakett

10. nõuab taas kord Euroopa Arengufondi viimist eelarvesse järgmisel programmiperioodil ja vaikimisi aastast 2021, lisades Euroopa Arengufondi täielikult mitmeaastase finantsraamistiku 4. rubriiki („Euroopa roll maailmas”), sest see aitaks tõhusamalt edendada liidu prioriteete ja temaatilisi toetusi ning parandaks ELi kui maailma suurima arenguabi andja tegevuse demokraatlikku kontrolli, nähtavust, prognoositavust ja järjepidevust;
11. palub komisjonil valmistada Euroopa Arengufondi eelarvesse kandmine ette nii sujuvalt kui võimalik, andes Euroopa Parlamendile regulaarselt teavet ning tehes tihedat koostööd AKV riikidega, et tagada nende kaasatus Euroopa Arengufondi tulevaste rakendamisse;
12. väljendab heameelt selle üle, et 11. Euroopa Arengufondi liikmesriikide panustamise põhimõtted on sarnased liidu eelarve omadega, ning väljendab heameelt selle üle, et 11. Euroopa Arengufondi programmiperiood viidi vastavusse liidu mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusajaga;
13. toetab komisjoni ettepanekut eraldada 11. Euroopa Arengufondile kokku 30 319 000 000 eurot (2011. aasta hindades) ja nõuab, et 11. Euroopa Arengufondile ja muudele koostöövahenditele, sealhulgas arengukoostöö rahastamisvahendile ettenähtud summade abil saab hoitaks ametlikku arenguabi praegusel tasemel või seda isegi suurendataks, et aidata liikmesriikidel saavutada eesmärk eraldada oma SKPst 0,7% ametlikuks arenguabiks;
14. rõhutab, et võttes arvesse teatavate AKV riikide suurt haavatavust seoses katastroofiohuga, on Euroopa Arengufondist rahastatavates arenguprogrammides vaja palju investeerida katastroofiohu vähendamisse; rõhutab, et selline investeerimine on äärmiselt tähtis selleks, et vähendada hädaolukorrast tingitud vajadusi ja suurendada AKV riikide vastupanuvõimet;

15. peab äärmiselt kahetsusväärseks liikmesriikide poolt 8. veebruari 2013. aastal sõlmitud kokkulepet, mis näeb ette komisjoni 2012. aasta juulis tehtud ettepanekus soovitatud 11. Euroopa Arengufondi vahendite vähendamine 11% võrra; juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu korduvalt võetud kohustus saavutada 2015. aastaks arenguabi valdkonna eesmärgid ning rahvusvahelise solidaarsuse edendamiseks ettenähtud riiklike ja liidu eelarvevahendite märkimisväärne kärpimine on omavahel teravas vastuolus;
16. on seisukohal, et kui eelarvekärpeid jätkatakse, on liit ja selle liikmesriigid peamiste ametliku arenguabi andjatena suures osas vastutavad, kui 2015. aastaks ei suudeta täita eesmärki vähendada vaesust maailmas poole võrra;
17. rõhutab, et eelkõige kriisi ajal on tähtis, et liidu eelarve suudaks vastata tekkivatele raskustele, kuna see võimaldab rahastamist, mis riiklikul tasandil ei oleks võimalik, eelkõige arengu rahastamist; nõuab sellega seoses omavahendite, nt finantstehingute maksu loomist, et liidu eelarve ei sõltuks enam ainult maksete assigneeringute tasemest;
18. nõuab, et sõltumata 11. Euroopa Arengufondile eraldatavate summade ja jaotuspõhimõtete erinevustest, peab Euroopa Arengufondi kaudu ÜMTdele antud vahendite üldjaotus vastama komisjoni soovitatule;
19. soovib, et AKV riikide vahelisele programmile ja piirkondlikele programmidele ettenähtud vahendite osakaal oleks 11. Euroopa Arengufondi raames sama nagu 10. Euroopa Arengufondis ja Euroopa Arengufondis nähtaks ette eraldamata ja paindlik rahastamispakett ning et seejuures oleks tagatud maksimaalne täiendavus tulevase üleaafrikalise programmiga, mis on ette nähtud tulevase arengukoostöö rahastamisvahendi raames, kuna nende vahenditega rahastatakse osaliselt uut kriisileevenduskava, mis hõlmab AKV riike tabada võivaid rahvusvahelise mõõtmega väliseid vapustusi (eelkõige finants-, toidu- või humanitaarkriisi), ning ka kiireloomulist humanitaarabi; rõhutab, et need programmid on tähtsad, kuna nad aitavad tõhustada AKV riikide valmisolekut kriisideks, nende vastupanuvõimet ning koordineerimist hädaabi, taastustööde ja arengu vahel;
20. on arvamusel, et 11. Euroopa Arengufondi vahenditest tuleks umbes 5% eraldada komisjoni toetuskuludeks, et tagada selle vahendi tõhus haldamine;

Euroopa arengupoliitika reform ja 11. Euroopa Arengufond

21. tuletab meelde, et Cotonou leping peaks jääma 11. Euroopa Arengufondi põhiraamistikuks;
22. on seisukohal, et eristamise põhimõtte konkreetne rakendamine 11. Euroopa Arengufondi vahenditele juurdepääsu puhul saab olla kasulik ainult juhul, kui seda tasakaalustab haavatavuse indeks, mis täiendab SKP kriteeriumi, hõlmab riigi vaesuse ja ebavõrdsuse indeksit ning milles arvestatakse arengumaade hulka kuuluvate väikeste saareriikide erilist olukorda vastavalt Cotonou lepingu artikli 2 viimasele taandele; tuletab meelde, et AKV riikidest partnerid võivad selle põhimõtte omaks võtta ainult tiheda poliitilise dialoogi tulemusel;

23. tunnistab siiski, et poliitilise dialoogi raames on eristamise põhimõtte rakendamine vältimatu, kuna see võimaldab keskmise ja keskmisest kõrgema sissetulekuga AKV riikidel muutuda heaoluriikideks, kujundada välja riiklik poliitika jõukuse ümberjaotamiseks ning võidelda tulemuslikult vaesuse ja ebavõrdsuse vastu;
24. rõhutab siiski, kui oluline on säilitada 11. Euroopa Arengufondi raames riiklikud assigneeringud, kuna Euroopa arenguabil võib olla jätkuvalt otsustav mõju teatavates keskmise või keskmisest kõrgema sissetulekuga AKV riikides ebavõrdsuse vähendamiseks tehtavate reformide toetamisel;
25. on arvamusel, et eristava lähenemise puhul tuleb arvesse võtta ka ebakindlate riikide erilist olukorda lähtuvalt põhimõttest, et riigi ebaõnnestumisel on tagajärjed elanikkonnale äärmiselt negatiivsed ning need teevad olematuks kõik arengu valdkonnas saavutatud edusammud; rõhutab, et läbikukkunud riigis õigusriigi taastamine on oluliselt vaevalisem ja aeganõudvam kui ebakindlate riikide suurem toetamine, ning rõhutab, et seetõttu tuleks pöörata 11. Euroopa Arengufondi programmiperioodil erilist tähelepanu Saheli ja Somaali poolsaare piirkonnale;
26. märgib, et muutuste kava sisaldab uusi ettepanekuid, sealhulgas eri toetuste ja laenude kombineerimise ja erasektori toetamise kohta; kinnitab, et nimetatud uute mehhanismide kasutamise eesmärk peaks olema esiteks tuua arengumaade kodanikud välja vaesusest ja abist sõltuvusest ning aidata kaasa erasektori tugevdamisele AKV riikides, vastasel korral edendatakse ebajätksuutlikku arengut ja kasvu; palub, et komisjon teataks Euroopa Parlamendile, milliseid tulemusi annab uuring, mille komisjon hiljuti tellis erasektori osalemise kohta liidu toetuste ja laenude kombineerimisega seotud tegevuste arendamises ja laiendamises;
27. tunnistab, et uutel rahastamisviisidel, nagu toetuste ja laenude kombineerimine, on riiklike vahendite vähenemise taustal teatavaid eeliseid; palub sellegipoolest, et komisjon ja Euroopa Investeerimispank (EIP) viiksid läbi põhjalikud ja sõltumatud mõju-uuringud, mis mõõdaksid uute rahastamisviiside mõju vaesuse vähendamisele, keskkonnale jne; avaldab sellega seoses heameelt selle üle, et hiljuti võeti kasutusele tulemuste mõõtmise raamistik („Results Measurement Framework”), mille indeks võimaldab EIP-l mõõta kõigi oma ELi-väliste operatsioonide arengualast mõju; palub, et komisjon avaldaks täpsed suunised ja kriteeriumid, et selgitada põhimõtteid, millest tuleb juhinduda projektide valikul nende uut tüüpi vahendite rakendamise raames; kutsub üles suurendama koostööt ja täiendavust komisjoni, EIP ja teiste Euroopa kahepoolsete finantsasutuste, nt arengupankade tegevuse vahel;
28. tunnistab, kui tähtis on toetada AKV riikides erasektorit, eelkõige mikroettevõtjaid ning väikesi ja keskmise suurusega ettevõtjaid, et soodustada jõukuse loomist ja ettevõtetele soodsa keskkonna tekitamist, mis võimaldab kaasavat ja jätkusuutlikumat majanduskasvu, et vähendada vaesust;
29. võtab teadmiseks, et on loodud ELi väliskoostöö- ja arenguplatvorm, kus parlament osaleb vaatlejana ning mille eesmärk on anda suuniseid olemasolevate toetuste ja laenude kombineerimise ühendamehhanismide kohta; on arvamusel, et kodanikuühiskond ja EIP ei ole sellesse uude struktuuri piisaval määral kaasatud; kutsub seega komisjoni üles kaasama kodanikuühiskonna otseselt platvormi töösse ja tunnistama, et EIP-l on platvormi

juhtimisel ELi finantsasutusena ainulaadne roll;

30. võtab teadmiseks komisjoni muutuste kavas soovitatud temaatilise suunitluse; rõhutab, et selline suunitlus ei tohi jätta tähelepanuta teatavate riikide erivajadusi, ning tuletab meelde, et kuna demokraatlik heakskiitmine on abi tõhususe alus, peavad olema dialoog arengukoostöö kõigi osalistega, eelkõige kodanikuühiskonna esindajate ja kohalike omavalitsustega, aga ka paindlikkus kesksel kohal nende sektorite kindlaksmääramisel, kuhu rahalised vahendid koondatakse ja mis on märgitud riiklikes sihtprogrammides;
31. nõuab, et viivitamata rakendataks AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee resolutsiooni puuetega inimeste kaasatuse kohta arenguriikides, eriti selle artikleid 19, 20, 21 ja 22, et 11. Euroopa Arengufond oleks kaasav ja kõigile kättesaadav;
32. tunneb heameelt selle üle, et ÜRO algatus „Säästev energia kõigi jaoks” saab 10. Euroopa Arengufondi raames liidult suurt toetust, mis ulatub 500 miljoni euron, ning nõuab, et see jätkuks 11. Euroopa Arengufondi raames;
33. tunneb heameelt selle üle, et põllumajandus, eelkõige põllumajanduslike pereettevõtete toetamine, kuulub Euroopa edasise arengupoliitika prioriteetsete teemavaldkondade hulka; tuletab meelde, et AKV riigid võtsid endale Maputo deklaratsioonis kohustuse eraldada 10% riigi eelarve tuludest põllumajandusele ja maaelu arengule, ning et seda on vähe järgitud;
34. rõhutab asjaolu, et temaatiline koondumine ei tohi seada ohtu üldist eelarvetoetust, mis peaks võimaldama suurendada abi saavate riikide rahanduse usaldusväärset juhtimist; soovib, et see vahend säilitaks 11. Euroopa Arengufondis tähtsa koha, mis tõhustab komisjoni ja AKV riikide vahel inimõiguste üle peetavat dialoogi;

Demokraatlik kontroll

35. võtab teadmiseks, et komisjon lubas vabatahtlikult anda Euroopa Parlamendile teavet 11. Euroopa Arengufondi strateegiadokumentide kohta, kuid peab kahetsusväärseks, et Euroopa Parlamendil puudub komisjoni poolt selliselt võetud meetmete suhtes konkreetne pädevus; tuletab siiski meelde, et AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee võib mängida kesksel rollil kõigi Euroopa Arengufondi strateegiadokumentide demokraatlikul kontrollimisel ning seda vastavalt Cotonou lepingu artiklile 17 ja eriti selle lõike 2 kolmandale taandele;
36. tuletab meelde, et on oluline järgida demokraatliku omavastutuse põhimõtet, mis on määratletud abi tõhususe tegevuskavas; palub seepärast komisjonil toetada edasi AKV riikide parlamentide ja kontrollikodade võimekuse suurendamist ja kodanikuühiskonna teavitamist ning kutsub AKV riike üles tegema tihedamat koostööd oma riiklike parlamentidega, et riigistrateegia dokumentides ette nähtud vahendite ülekandmise üle teostataks parlamentaarset järelkontrolli; väljendab sellega seoses heameelt parlamentaarse demokraatia edendamise ameti hindamatu töö üle; soovib, et kõik ministriumid peaksid osalema riikliku eelarvevahendite käsutaja ja liidu vastava delegatsiooni vahelises arutelus, et strateegiadokumendid kajastaksid täielikult riigi arenguvajadusi;

37. on veendunud, et Euroopa Arengufondi vahendite jaotamisel ja järelevalve teostamisel finantseeritavate projektide, sh riigi eelarve otsetoetuste üle on otsustava tähtsusega läbipaistvus ja aruandekohustus;
38. rõhutab, et kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste panus põhiteenuste osutamisel, demokraatlikus kontrollis, tõrjutud rühmade toetamisel ning inimõiguste ja soolise võrdsuslikkuse edendamisel on äärmiselt oluline, ning kutsub komisjoni, ÜMTsid ja AKV riike konsulteerima kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsustega 11. Euroopa Arengufondi kavandamisel ning tegema nendega tihedat koostööd selle rakendamisel ja hindamisel vastavalt Cotonou lepingu artiklitele 2, 6 ja 70; palub komisjonil lisada 11. Euroopa Arengufondi järelevalve eesmärgil koostatud vahearuannetesse osa, milles käsitletakse üksikasjalikult liidu delegatsioonide poolt riiklikul tasandil kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsustega peetud konsultatsioonide seisu;

Arengu tõhusus

39. rõhutab, kui väärtuslik on ELi ja selle liikmesriikide vaheline koostöö abi kavandamisel, mis võimaldab suurendada ELi arengupoliitika nähtavust, mõju ja tõhusust ning vältida samas kattumist ja raiskamist; rõhutab siiski vajadust süvendada ja täpsustada eeskirju, mis sisalduvad mitmeaastase programmitöö ühises raamistikus; rõhutab, et juhtivat rolli võivad täita ELi delegatsioonid, kes peavad sellesse protsessi lisama veelgi rohkem läbipaistvust, eelkõige kaasates mitte ainult asjaomaste abi saavate riikide administratsioone, aga ka valitsusväliseid osalejaid;
40. palub komisjonil rangelt järgida Cotonou lepingu IV lisa artikli 19 C esimest lõiku, mille kohaselt tuleb 11. Euroopa Arengufondi raames rahastatava riigihankelepingu saamiseks AKV riikides järgida sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid standardeid, et edendada säästva arengu ja ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtet;
41. rõhutab, et vaesusevastane võitlus ja arengu tõhususe suurendamine sõltuvad eelkõige riiklikul tasandil tulu kogumise suutlikkusest ning et AKV-ELi partnerlus peab pidama esmatähtsaks tõhusate ja õiglaste maksukogumissüsteemide kasutuselevõttu, et tõhustada maksukogumist ning tõkestada maksudest kõrvalehoidumist ja maksuparadiiside kasutamist;
42. väljendab heameelt komisjoni teatise „Tulevane lähenemisviis kolmandatele riikidele antavale ELi eelarvetoetusele” üle; rõhutab Cotonou lepingu artikli 96 tähtsust, sest see võimaldab peatada abi andmise, kui riik rikub lepingu põhimõtteid;
43. tuletab meelde, et eelarvetoetusel on palju eeliseid, nt vastutus, täpsem tulemuste analüüs, sidusam poliitika, parem prognoositavus ning inimestele otseselt kasu toovate vahendite maksimaalne kasutamine;
44. rõhutab, kui tähtis on näha naistes mitte ainult haavatavat ühiskonnaosa, vaid ka arengupoliitika aktiivset edasivijjat; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et naised täidavad üliolulist rolli toitumise ja toiduga kindlustatuse alal, võttes arvesse tõsiasja, et nad vastutavad 80% ulatuses põllumajanduse eest Aafrikas, kuigi neil ei ole jätkuvalt

õigust saada selle maa omanikuks, mida nad harivad; rõhutab ühtlasi, et naised on tõestanud oma oskusi probleemide ja konfliktide lahendamisel, mistõttu nõuab tungival, et komisjon ja AKV riigid suurendaksid naiste osalust rakkerühmades ja tööühmades;

45. palub komisjonil kohaldada tulemusnäitajaid, mis on kehtestatud ELi tegevuskavas, mis käsitleb soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös;
46. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile eduaruanne selle kohta, kuidas rakendatakse ELi tegevuskava, mis käsitleb soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös.
47. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa välisteenistusele ning ELi liikmesriikide ja vajaduse korral AKV riikide ja ÜMTde valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

I. Menetluslik, õiguslik ja dokumentaalne raamistik

Euroopa Arengufondi õiguslik alus on nõukogu sisekokkulepe. Ühelt poolt AKV riikide ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel Cottonous 23. juunil 2000. aastal alla kirjutatud leping (Cotonou leping)¹ on ELi ja AKV riikide koostöö lepinguline alus.

ÜMTdega tehtava koostöö õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu neljas osa ja 27. novembri 2001. aasta ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsus², mis seob Euroopa Liitu (varem EÜ) mitme ülemeremaa ja -territooriumiga (ÜMT). Assotsieerimise otsuse ettepaneku (COM(2012)0362) võttis komisjon vastu 16. juulil 2012. aastal ja seda arutatakse praegu nõukogus.

Käesolev raport 11. Euroopa Arengufondi kohta põhineb komisjoni 7. detsembri 2011. aasta teatisel „Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamine” (COM(2011)0837).

II.1.a. Vaesuse vähendamine ja kaotamine AKV partnerriikides

Komisjon rõhutab, et vaesuse vähendamine ja selle lõpuks täielik kaotamine on Euroopa Liidu arengukoostöö peamine eesmärk. See on ELi põhiseaduslik kohustus ja ELi liikmesriikide kohustus vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 208, Euroopa konsensusele arengu küsimuses ja Cotonou lepingu artiklile 1. Selle eesmärgi saavutamise nõuab erilise tähelepanu pööramist aastatuhande arengueesmärkidele, mille saavutamises ollakse kõige rohkem maha jäänud, viimaste hulgas on need, mis on seotud põhiliste sotsiaalsektoritega ja soolise võrdõiguslikkusega (aastatuhande arengueesmärgid 4, 5 ja 6).

Kuigi need valdkonnad peaksid olema vaesuse vastu võitlemisel esmatähtsad, on näidanud 10. Euroopa Arengufondi vahehindamine³ ja Euroopa Parlamendi resolutsioonid eelmiste Euroopa Arengufondide eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta⁴, et nendele olulistele valdkondadele (eelkõige soolisele võrdõiguslikkusele, tervishoiule ja algharidusele) eraldatud vahendid ei ole piisavad. Seepärast kordab parlament oma soovitusi komisjonile, AKV riikidele ja nõukogule, et nad eraldaksid 11. Euroopa Arengufondi vahendeist 20% põhilistele sotsiaalteenustele, eelkõige tervishoiule ja algharidusele, et kindlustada aastatuhande arengueesmärkide 2, 3, 4, 5 ja 6 täitmine, nagu on ette nähtud arengukoostöö rahastamisvahendis.

¹ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3. Muudetud leping allkirjastati 25. juunil 2005 Luxembourgis (ELT L 287, 28.10.2005, lk 4) ja 22. juunil 2010 Ouagadougous (ELT L 287, 4.11.2010, lk 3).

² ELT L 314, 30.11.2001, lk 1. Otsust on muudetud otsusega 2007/249/EÜ (ELT L 109, 26.4.2007, lk 33).

³ Komisjoni talituste töödokument, mis käsitleb 10. Euroopa Arengufondi tulemuslikkuse analüüsi (SEC(2011)1055).

⁴ P7_TA(2012)0156.

Lisaks tuleb pöörata erilist tähelepanu vajadusele tagada erikaitse naistele ja tüdrukutele, sest nende olukorra parandamine ja nende osaluse suurendamine 11. Euroopa Arengufondist rahastatavates abiprogrammides on oluline vaesuse vähendamiseks ja majanduse arendamiseks. Kuna vaesus mõjutab kõige rohkem objektiivselt või subjektiivselt juba ebasoodsas olukorras olevaid inimesi, peaks Euroopa Liit võtma endale 11. Euroopa Arengufondi raames kindlaks kohustuseks parandada tõrjutud rühmade (laste, inimõiguste kaitsjate, puudega isikute ja üldisemalt kõigi isikute või isikute rühmade, keda diskrimineeritakse usutunnistuse, poliitiliste veendumuste, seksuaalse sättumuse alusel) olukorda.

II.1.b. ÜMTde majandusliku ja sotsiaalse arengu edendamine

Euroopa Arengufondist rahastatakse mitte ainult AKV ja ELi partnerlust, vaid ka ÜMTde ja ELi assotsiatsiooni, mis on eriline ühendus, mille tulemusena tekivad Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandas osas toodud „erisuhted” (mis põhinevad ajaloolistel ja põhiseaduslikel sidemetel) 26 ÜMT ja nelja liikmesriigi vahel. Ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuse ettepanekus, mis võeti vastu 16. juulil 2012. aastal, võetakse täielikult arvesse vajadust määratleda uuesti ÜMTde ja ELi assotsiatsiooni eesmärgid, et nende territooriumide käsitlemisel ei lähtutaks enam AKV riikide puhul kasutatavast käsitlusest. Võitlus vaesusega on asendunud tahtega luua partnerlus, mis edendaks nende territooriumide konkurentsivõimel, vastupanuvõimel kliimamuutustele, piirkondlikul koostööl ja integratsioonil põhinevat säästvat arengut.

Seetõttu oleks olnud parem kasutada lihtsamat ja paindlikumat finantsinstrumenti, milles võetakse arvesse eriti teatavate ÜMTde piiratud haldussuutlikkust ja eelarvet. Samuti tuleks lihtsustada menetluskorda, et lihtsustada 11. Euroopa Arengufondi rakendamist ja et ÜMTde assotsieerimise otsuse rakenduseeskirjades korrataks neid lihtsustatud eeskirju.

Lisaks, sarnaselt struktuurifondide korraldusametuste kohtumisega Brüsselis, tuleks panna alus territooriumide ametnike ja esindajate tehnilisele kohtumisele komisjoniga, mis toimuks igal aastal või iga kahe aasta tagant, et täpsustada fondide kavandamist, rakendamist ja tõhustada dialoogi.

Tulevikus on kesksel kohal assotsiatsiooni neljas eesmärk – piirkondlik koostöö. Seega on oluline lihtsustada selle saavutamist, lihtsustades 11. Euroopa arengufondi menetlusi ja otsides koostoimet koostööprogrammide vahel, mida toetatakse liidu eri rahastamisvahenditest. Seetõttu tuleks tagada, et AKV riike, ÜMTsid ja äärepoolseimaid piirkondi hõlmavate ühisprojektide kavandamine toimuks ka reaalselt, hõlbustades dialoogi programmides osalejate vahel ja tagades, et erinevatele abiinstrumentide puhul kasutatavad kavandamise meetodid on vastavuses.

II.2. Euroopa Arengufondi kandmine eelarvesse

Raportöör väljendab heameelt asjaolu üle, et liikmesriikide jaotamispõhimõtted 11. Euroopa Arengufondi puhul sarnanevad üha enam nendega, mida kasutatakse ELi eelarve puhul. Kuid ainult Euroopa Arengufondi täielik eelarvesse kandmine, mis peaks toimuma alates 2021. aastast, tagab asjakohase demokraatliku kontrolli mõlema eelarvepädeva institutsiooni poolt. Raportöör loodab, et komisjon teeb kõik endast oleneva, et valmistada võimalikult hästi ette Euroopa Arengufondi eelarvesse kandmine alates 1. jaanuarist 2021, mil kaotavad kehtivuse 11. Euroopa Arengufond, Cotonou leping ja mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020, ning et ta teavitab süstemaatiliselt parlamenti oma ettevalmistustest.

Raportöör pooldab põhimõtteliselt Euroopa Arengufondi eelarvesse kandmist alates 2021. aastast, kuid siis tuleks Euroopa Arengufond täielikult üle kanda mitmeaastase finantsraamistiku rubriiki 4, mis võimaldab paremini prognoosida abi vajadust ega paku kunagi võimalust või ettekäänat ELi välistegevuse kulutuste kärpimiseks arenguabi valdkonnas. Euroopa Arengufondi eelarvesse kandmisega peaks kaasnema pigem mitmeaastase finantsraamistiku rubriigis 4 toodud kulude ülemäärade tõus. Demokraatliku kontrolli tagada võimaldavad tingimused ja protsessid peavad ette nägema riikide parlamentide kaasamise eelarvega ette nähtud rahaliste vahendite kasutamise kontrollimisse.

II.3. 11. Euroopa Arengufondi rahastamispaketid

Komisjon tegi oma kavandatavas sisekokkuleppes ettepaneku määrata 11. EAFi raames (2014–2020) antava kogusumma suuruseks kuni 30 319 000 000 eurot (2011. aasta hindadega). Kui võtta arvesse inflatsiooni mõju ja 11. Euroopa Arengufondiga hõlmatud pikemat ajavahemikku (10. Euroopa Arengufondi kuue aasta asemel seitse), tähendab see AKV riikidele ja ÜMTdele antava abi mahu suurenemist 13% võrreldes 10. Euroopa Arengufondiga. On oluline, et 11. Euroopa Arengufondile (eelarveväline) ja arengukoostöö rahastamisvahendile (ELi eelarve) kavandatud kogusummad võimaldaksid liidul täita oma kohustust eraldada 2015. aastal arenguabiks 0,7% oma SKPst.

Siiski on raportöör mures hiljutiste ettepanekute pärast vähendada Euroopa Arengufondile eraldatavat summat. Samuti tuleb ta sellega seoses meelde, kui olulised on uued arengu rahastamise allikad, eriti finantstehingute maksustamine 2013. aastal, millest saadavatest tuludest oluline osa tuleb eraldada võitluseks vaesuse ja kliimamuutustega rahvusvahelisel tasandil.

Sõltumata sellest, millised summad ja jaotuspõhimõtted nõukogu 11. Euroopa Arengufondi puhul heaks kiidab, peab Euroopa Arengufondi kaudu ÜMTdele antud vahendite üldjaotus vastama sisekokkuleppe eelnõule.

AKV riikide koostöök 11. Euroopa Arengufondi raames eraldatud vahendite hulk peab olema sama suur kui see, mis eraldati 10. Euroopa Arengufondi raames, tagades, et see täiendab võimalikult hästi tulevast üleaaafrikalist programmi, mis on ette nähtud tulevase arengukoostöö rahastamisvahendi raames. Neid vahendeid kasutatakse osaliselt uue väliste vapustuste leevenduskava rahastamiseks, mis nähakse ette Cotonou lepingu teise läbivaatamise käigus. Selles uues kavas, mis on mõeldud asendama praegust Flex-mehhanismi ja muid ajutisi leevenduskavasid, tuleb toetuda V-Flex-mehhanismiga ja

abirahastamisvahendiga seotud kogemustele, et leevendada rahvusvahelisel tasandil väliseid vapustusi (eelkõige finants-, toidu või humanitaarkriis), mis võivad tabada AKV riiki. Uued vahendid on kasulikud, kuna need aitavad tugevdada seoseid hädaabi, taastustööde ja arengu vahel.

Euroopa Investeerimispannaga konsulteerimise tulemusel teeb komisjon ettepaneku mitte täiendada investeerimisrahastu vahendeid, kuna selles on piisavalt vahendeid 9. ja 10. Euroopa Arengufondi eraldiste tagasimaksete tõttu. Kõnealust investeerimisrahastut finantseeritakse 11. Euroopa Arengufondi raames EIPE eraldatud 600 000 000 euroga tagastamatu abi kujul intressitoetuste ja tehnilise abi rahastamiseks, nagu on sätestatud Cotonou lepingu II lisas ning ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsuses. Seetõttu peaks komisjon hõlmama EIP rahastatud projektid oma aastaaruandes investeerimisrahastu kohta. Aastaaruanne tuleb esitada Euroopa Parlamendile igal aastal asjaomastes parlamendikomisjonides ning komisjoni ja EIP juuresviibimisel.

II.4. 11. Euroopa Arengufondi programmiperiood ja muutuste kava

II.4.a. Muutuste kava ja eristamise põhimõte

Komisjoni esitatud muutuste kavas seatakse ELi arengupoliitika keskmesse eristamise mõiste. Selle põhimõtte alusel suunab liit oma arenguabi tulevikus kõige vaesematele riikidele. Ent enamik inimesed, kes elavad allpool vaesuspiiri, on pärit keskmise sissetulekuga riikidest, millest osad kuuluvad AKV riikide rühma. Komisjon jätkab 11. Euroopa Arengufondi raames assigneeringute eraldamist kõigile AKV riikidele, sõltumata arengutasemest, nagu on ette nähtud Cotonou lepinguga. Raportöör väljendab selle üle heameelt, kuna on veendunud, et ELi arenguabil võib olla teatud keskmise sissetulekuga riikidele lisaväärtus, mis seisneb eelkõige ebavõrdsust vähendavate reformide (maksureformid, sotsiaalkindlustussüsteemide rakendamine jne) edendamises ja toetamises ning võitluses vaesuse vastu.

Raportöör soovib rõhutada, et sellise eristamise põhimõtte tõlgendusega nõustumiseks peaks see hõlmama järgmisi tegureid:

- rahvusvaheliselt tunnustatud haavatavuse indeks, mis täiendab rahvusliku rikkuse mõõtmisel SKP kriteeriumit, võttes arvesse arengumaade hulka kuuluvate väikeste saareriikide konkreetset olukorda, riigi vaesuse indeksit, Gini koefitsienti ja ebavõrdsuse indeksit;
- ELi ja iga AKV partneri vahel tuleb säilitada tihe poliitiline dialoog.

Raportöör märgib, et muutuste kava sisaldab mitut uut ettepanekut, sealhulgas erinevate toetuste ja laenude kombineerimise ja erasektori toetamise kohta. Nimetatud uute mehhanismide kasutamise eesmärk peaks olema eelkõige tuua arengumaade inimesed välja vaesusest ja abist sõltuvusest, vastasel korral edendatakse arengut ja kasvu, mis ei ole jätkusuutlik, kaasav ega tasakaalustatud.

Seepärast peaks komisjon täpsustama oma strateegiat erasektori toetamise ja uute mehhanismide kasutamise, nagu eri toetuste ja laenude kombineerimise kohta. Need vahendid peavad olema välja töötatud selliselt, et erasektori toetus läheks eelkõige kohalikule erasektorile (sealhulgas väikesed struktuurid, väiketalunikud, peretalud jne) ning et

kombineeritud toetuste ja laenude mehhanism on loodud nõuetekohaselt. Komisjon peaks läbi viima olemasolevate kombineerimismehhanismide põhjalikud ja sõltumatud mõjuhindangud, et analüüsida nende mõju vaesuse vähendamisele, keskkonnale ja riigi võlatasemele.

II.4.b. Abi tõhusus ja demokraatlik omavastutus

Üks põhitingimusi Pariisi ja Accra deklaratsiooni, abi tõhususe tegevuskava ja Busani tulemusliku arengukoostöö partnerluse eesmärkide täitmiseks on täielikult omaks võtta demokraatliku omavastutuse põhimõte, mis tähendab, et arengustrateegia on sihtriikide endi algatatud ning kajastab kõikide riigisiseste sidusrühmade võetud kohustusi.

Seega peaksid riikide parlamendid, samuti kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ja kodanikuühiskonna organisatsioonid olema kaasatud strateegiadokumentide ning riiklike ja piirkondlike sihtprogrammide koostamisse ja rakendamisse. Siin on väga oluline roll liidu delegatsioonidel. Siiski tundub, et Euroopa Arengufondi programmitöö varasemates tsüklites ei suutnud liidu delegatsioonid sageli vahendite puudumise tõttu tegelikult kohalikke omavalitsusi ja kodanikuühiskondi oma töösse kaasata. Samamoodi on riiklik eelarvevahendite käsutaja sageli liidu delegatsiooni ainus kontaktisik suurema osa ministriumide, keskvalitsuste või riikide parlamentide asemel.

Raportöör soovib rõhutada, et võitlusel vaesuse vastu ja arengu tõhustamisel on samuti tähtis osa riigi tulude suurendamises. Seetõttu peaks tõhusate ja õiglaste maksukogumissüsteemide kasutuselevõtt olema AKV–ELi partnerluse prioriteet nii 11. Euroopa Arengufondi rakendamise kui ka poliitilise dialoogi kaudu, et tõsta teadlikkust maksutulude kogumisest ning hoida ära maksudest kõrvalehoidumist rahvusvahelisel tasandil, ebaseaduslikku kapitali väljavoolu ja maksuparadiiside kasutamist.

Samuti soovib raportöör meelde tuletada ühise programmitöö väärtust, mis võimaldab suurendada positiivset mõju kohapeal vaesemate inimeste juures ning suurendada Euroopa abi nähtavust ja tõhusust. Hiljutised programmid Haitis, Lõuna-Sudaanis, Etioopias ja Ghanas näitavad selliste meetmete tõhusust. Tuleb siiski rõhutada vajadust süvendada ja täpsustada eeskirju, mis sisalduvad Euroopa mitmeaastaste programmide koostamise ühises raamistikus.

ELi abi tõhususe, nähtavuse ja mõju suurendamiseks peab raportöör vajalikuks anda komisjonile piisavalt vahendeid 11. Euroopa Arengufondi rakendamiseks. Samuti peaks Euroopa Parlament toetama ideed eraldada 11. Euroopa Arengufondi vahenditest ligikaudu 5% komisjoni halduskulude katmiseks.

Lisaks soovib raportöör, et EL kehtestaks teatavad keskkonnavalased ja sotsiaalsed standardid ettevõtjatele, kes soovivad saada 11. Euroopa Arengufondi raames rahastatava riigihankelepingu AKV riikides. See on nii arengumaade kui ka arenenud riikide kodanike huvides.

II.4.c. Koostöövaldkonnad ja temaatiline suunitlus

Üks muutuste kavas sisse toodud muudatustest on temaatiline suunitlus. Selle eesmärk on edendada arengumaades kaasavat ja jätkusuutlikku majanduskasvu ning suurendada ELi abi mõju ja nähtavust, keskendudes abi jagamisel järgmistele teemadele:

- hea juhtimistava, sealhulgas inimõiguste ja demokraatia, soolise võrdõiguslikkuse austamine, kodanikuühiskonna rolli tunnustamine ja korrupsioonivastane võitlus;
- sotsiaalkaitse, tervishoid ja haridus;
- ettevõtjatele soodsa ettevõtluskeskkonna loomine ja arengumaade sügavama piirkondliku integratsiooni toetamine;
- säästev põllumajandus ja puhas energia, mis tugevdab arengumaade vastupanuvõimet välistele vapustustele, ja probleemide võimalik muutmine seoses toiduga kindlustatuse ja kliimamuutustega kasvuvõimalusteks.

Raportöör juhib tähelepanu ÜRO peasekretariaadi välja töötatud projektile „Energia kõigile”, milles nähakse ette kõigi inimeste varustamine säästva energiaga 2030. aastal. Väljendab heameelt selle üle, et seda projekti toetatakse 400 000 000 euroga Euroopa Liidu vahenditest 10. Euroopa Arengufondi raames, ning palub seda meetet jätkata 11. Euroopa Arengufondi raames.

Raportöör rõhutab ka seda, et ELi arengupoliitikas tuleks toetada põllumajandust. Viimaste aastate toidukriisid on näidanud, et on vaja paremini reguleerida põllumajandusturge ja lisaks toetada põllumajanduspoliitikat, mis suudab tagada toiduga kindlustatuse kõikides arengumaades ja põllumajandustootjatele korraliku sissetuleku, aga ka suurendada vastupanuvõimet majandusvapustuste suhtes. Kuid ka AKV riikidel on kaasvastutus, sest vaid mõned neist täidavad kohustust, mille nad on võtnud Maputo deklaratsiooni alusel 2003. aastal: anda vähemalt 10% oma riigieelarvest põllumajanduse ja maaelu arenguks.

Kuid nende kesksete valdkondade määratlemist võib tõlgendada ühe Euroopa prioriteedina selles mõttes, et nad on määratud kindlaks ühepoolset, mitte AKV riikide ja ELi vahelise tiheda poliitilise dialoogi tulemusena. Abi tõhususe üks peamisi põhimõtteid on demokraatlik isevastutus, mida peaks poliitilises dialoogis kindlasti tähtsaks pidama ja olema seega rohkem paindlik prioriteetsete koostöövaldkondade kindlaksmääramisel.

Lisaks rõhutab raportöör julgeoleku ja arengu tihedat seost. Seega tuleb eristava lähenemise puhul arvesse võtta ka ebakindlate riikide erilist olukorda lähtuvalt põhimõttest, et riigi ebaõnnestumisel on tagajärjed elanikkonnale äärmiselt negatiivsed ning need teevad olematuks kõik arenguvaldkonnas saavutatud edusammud. Läbikukkunud riigis õigusriigi taastamine on oluliselt vaevalisem ja aeganõudvam kui ebakindlate riikide suurem toetamine. Seega oleks asjakohane pöörata 11. Euroopa Arengufondi programmiperioodil erilist tähelepanu Saheli ja Aafrika Sarve piirkonnale.

II.4.d. Eelarvetoetus

Temaatiline suunitlus, mida komisjon soovib, ei tohiks ohustada positiivset mõju, mida avaldab eelarvetoetuse kasutamine, mis oma üldise ja valdkonnaülese iseloomu tõttu võimaldab tõsta toetust saava riigi hea finantsjuhtimise suutlikkust. Seetõttu on oluline anda eelarvetoetusele 11. Euroopa Arengufondi raames tähtis koht, tugevdades inimõigustealast dialoogi toetust saavate riikidega. Seetõttu tuleb raportöör meelde Cotonou lepingu artiklit 96, mille alusel võib peatada riigi juurdepääsu abile, kui riik on süüdi lepingu põhimõtete tõsisel rikkumises. Nende tingimuste piiritlemine eeldab ühise liidu raamistiku loomist.

II.4.e. Piirkondlik integratsioon

Raportöör tuletab ka meelde, et liit peaks jätkama piirkondliku integratsiooni toetamist, eelkõige Euroopa Arengufondi piirkondlike kavade kaudu. Arvestades, et paljud AKV riigid on väikesed majandused, kellel on vaja infrastruktuure (energia, teed, ladustamine jne), mis võimaldavad neil piirkondlike turge välja arendada. See kehtib eriti põllumajanduse valdkonnas, kus piirkondlike turgude loomine suurendaks erinevate põllumajandustoodete kättesaadavust tarbijatele ja vastupanuvõimet toidukriisi suhtes. EL peab 11. Euroopa Arengufondi raames toetama jätkuvalt olemasolevaid piirkondlikke majanduskogukondi.

Peale selle peaks teatavate äärepoolseimate piirkondade ning ÜMTde lähedus mõnele AKV riigile julgustama komisjoni ja liikmesriike, kellele need kuuluvad, toetuma rohkem oma oskustele seoses õnnetuste riski vähendamise, kliimamuutustevastase võitluse ja saarte majanduse arendamisega. Et suurendada äärepoolseimate piirkondade, ÜMTde ja AKV riikide ühisprojekte, tuleb ELil parandada mitmesugustest ELi rahastamisvahenditest toetatud koostööprogrammide koordineerimist ja nendevahelist koostööd, nagu on ette nähtud kavandatava assotsiatsiooniotsuse artiklis 7. Selleks et tagada piirkondlike ühisprojektide kavandamine, tuleks hõlbustada programmitöös osalejate dialoogi ja kooskõlastada erinevate abiinstrumentide (peamiselt Euroopa Arengufond ja Euroopa Regioonaaalarengu Fond) programmitöö eeskirju.

II.4.f. Valitsusväliste osalejate ja kohalike omavalitsuste assotsiatsioon

Raportöör tuletab meelde kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste olulist rolli põhiteenuste pakkumisel ja AKV–ELi partnerluses. Nende rolli selles osas tuleb tulevikus veelgi tugevdada, kuna see aitab programme või arenguprojekte rakendada, aga ka seetõttu, et kodanikuühiskonna organisatsioonid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on arengupoliitika väljatöötamise protsessis kesksed osalejad. Seetõttu on vaja parandada koostööd nende osalistega nii ülemaailmsel kui ka riigi tasandil, kus Euroopa Liidu delegatsioonid peaksid nendega konsulteerima rohkem poliitika väljatöötamisel ja riiklike sihtprogrammide prioriteetsete valdkondade (sh eelarvetoetus) rakendamisel. Edusammude hindamiseks peaks komisjon märkima 11. Euroopa Arengufondi järelevalve aruannetes, millisel määral kaasati nendes kodanikuühiskonna organisatsioonid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused.

II.5. Demokraatlik kontrolliõigus

Raportöör väljendab heameelt komisjoni võetud vabatahtlikku poliitilise kohustuse üle oma 2011. aasta juuni deklaratsioonis „EL kui ülemaailmne partner”. See seisneb Euroopa Parlamendile samasuguse kontrolliõiguse andmises Euroopa Arengufondi üle – konkreetsemalt dokumentide suhtes, mida võetakse tulevikus vastu 11. Euroopa Arengufondi rakenduseeskirjade täitmiseks, näiteks arengukoostöö rahastamisvahendi rakendamisel vastu võetud dokumentide suhtes –, mis tal on ELi üldeelarve üle. Seega peaks komisjon saatma riigi- või piirkonnastrateegia dokumentide eelnõud parlamendile ja Euroopa Arengufondi komiteele (liikmesriikide esindajatest koosnev komitee komisjoni juures) ühel ja samal ajal. Raportöör tuletab ühtlasi meelde, et Cotonou lepingu rakendamise parlamentaarse järelevalveorganina peab AKV–ELi parlamentaarne ühisassamblee olema samamoodi kaasatud.

24.1.2013

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamise kohta (2012/2222(INI))

Arvamuse koostaja: Jan Kozłowski

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab uuesti Euroopa Arengufondi viimist eelarvesse, sest see aitaks tõhusamalt edendada Euroopa Liidu prioriteete ja temaatilisi toetusi ning muudaks nähtavamaks ja ka järjepidevamaks ELi tegevuse maailma suurima arenguabi andjana; palub komisjonil esitada Euroopa Arengufondi eelarvesse viimise kohta tegevuskava, mis hõlmaks perioodi pärast 2020. aastat ja sisaldaks fondi Euroopa Liidu eelarvesse lisamise ajakava ja menetluse üksikasju;
2. nõuab kindlalt, et Euroopa Arengufondi viimine ELi eelarvesse ei tohiks mõjutada kogueraldisi liidu teistele prioriteetsetele poliitikavaldkondadele; tuletab meelde liikmesriikide antud lubadusi seoses ametliku arenguabiga ja loodab, et Euroopa Arengufondi viimine ELi eelarvesse viiakse läbi sel moel, et see ei mõjuks kahjulikult riikide osamaksetele;
3. rõhutab selle tähtsust, et Euroopa Liidu ja liikmesriikide abi on täiendavat laadi ning et see avaldab kiirendavat mõju meetmete võtmisele piirkondades, kus kahepoolset abi ei anta; toetab eelkõige liikmesriikide ja ELi meetmete ühist kavandamist; peab oluliseks arengualase koostööpoliitika sidusust teiste Euroopa poliitikasuundadega, mis võivad mõjutada arengumaid; peab samuti oluliseks, et ELi ja teiste rahastajate tegevus oleks kooskõlastatud;
4. on veendunud, et Euroopa Arengufondi vahendite jaotamisel ja järelevalve teostamisel finantseeritavate projektide, sh riigi eelarve otsetoetuste üle on otsustava tähtsusega

läbipaistvus ja aruandekohustus;

5. palub hoolikalt kaaluda konkreetset olukorda nendes AKV riikides ja piirkondades, mis oma SKP tõttu jäävad kahepoolsest abist välja (kellele seda enam ei anta);
6. on seisukohal, et ELi tasandil kooskõlastatud arenguabi tagab abisaajate riikide jaoks rahavoogude parema ennustatavuse; nõuab kindlalt vahendite paremat suunamist sinna, kus neid kõige enam vajatakse, näiteks vähim arenenud riikidesse ning kus rahastamisega kaasneks kõige suurem võimalik mõju; nõuab liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahelist arenguabi paremat kooskõlastamist ja sidusust, selleks saaks kasutada ka ELi eelarve arengukoostöövahendeid, nagu näiteks arengukoostöö rahastamisvahend;
7. tuletab meelde, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamise tähtaeg (2015) ning ametliku arenguabi kollektiivne eesmärk 0,7% kogurahvatulust langevad järgmise mitmeaastase finantsraamistiku perioodi; rõhutab seepärast, et vaja on arenguabi ja rahastamise vastavat üldtaset, et liit ja liikmesriigid saaksid täita oma rahvusvahelised arenguga seotud kohustused; nõuab tungivalt, et liikmesriigid alustaksid kohest tegevust, et täita oma ametliku arenguabi eesmärgid ja arengulubadused;
8. märgib vajadust kasutada rohkem uuenduslikke rahastamisvahendeid, nagu toetuste ja laenude ühendamine, et parandada arenguabi rahastamist;
9. võtab teadmiseks, et 5% Euroopa Arengufondi vahenditest on ette nähtud toetuskuludeks, arvestades asjaolu, et sellised kulud on fondi haldamiseks ja rakendamiseks hädavajalikud;
10. väljendab heameelt selle üle, et suurendatud on paindlikkust, mis puudutab AKV riikidele eraldatud kulutamata vahendite kasutamist erakorraliseks abiks ja lühiajaliseks humanitaariabiks.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.1.2013
Lõpphääletuse tulemus	+ : 23 - : 8 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Potito Salatto, Alda Sousa, László Surján, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Paul Rübig, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan, Gianluca Susta, Nils Torvalds

25.1.2013

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist (11. Euroopa Arengufond) käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamise kohta (2012/2222(INI))

Arvamuse koostaja: Mariya Gabriel

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivprotokolli,
 - võttes arvesse ÜRO deklaratsiooni naiste ja laste kaitse kohta hädaolukorras ja relvastatud konfliktides ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 (2000) ja 1820 (2008),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse tagamiseks ja naiste mõjuvõimu suurendamiseks arengukoostöös (2010–2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu suuniseid, mis käsitlevad naiste ja tütarlaste vastu suunatud vägivalda ja võitlust nende diskrimineerimise kõigi vormide vastu,
- A. arvestades, et liidu arengukoostööpoliitika juhindub aastatuhande arengueesmärkidest, millest kahes käsitletakse konkreetselt naistega seotud küsimusi – arengueesmärk 3 (sooline võrdõiguslikkus ja naiste mõjuvõimu suurendamine) ja arengueesmärk 5 (emade tervishoiu parandamine), ning et veel kolm neist aitavad otseselt parandada naiste ja tütarlaste elutingimusi – arengueesmärk 2 (tagada kõigile algharidus), arengueesmärk 4 (vähendada laste suremust) ja arengueesmärk 6 (võidelda HIV/AIDSi, malaaria ja teiste haiguste vastu); ning arvestades, et need eesmärgid aitavad edukalt vähendada vaesust;
- B. arvestades, et vaesuse kasv on naiste hulgas suurem kui meeste hulgas;

- C. arvestades, et ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel 23. juunil 2000. aastal Cotonou's sõlmitud partnerluslepingus (2000/483/EÜ) on kehtestatud, et naiste olukorda ja soolise võrdõiguslikkuse küsimusi võetakse süstemaatiliselt arvesse kõikides valdkondades – poliitilises, majanduslikus ja ühiskondlikus elus;
- D. arvestades, et Euroopa Liidu tegevuskavas tunnistatakse naiste kaasamise ja soolise võrdõiguslikkuse perspektiivi olulisust partnerriikide arengu ja aastatuhande arengueesmärkide täitmise seisukohast ning et sooline võrdõiguslikkus on üks liidu tegevuse prioriteetseid suundi muutuste kava raames;
- E. arvestades, et üha laiemalt on levimas soopõhine vägivald, eelkõige seksuaalvägivald, naiste ja tütarlaste kuritarvitamine ja tapmine;
- F. arvestades, et teatud AKV riikides kasutavad relvajõud ja muud võitlejad jätkuvalt sõjataktilana seksuaalvägivalda, mille ilminguteks on massivägistamised, inimkaubandus ning naiste ja laste seksuaalse kuritarvitamise muud vormid; arvestades, et ÜRO on tunnistanud vägistamise sõja ajal inimsusevastaseks kuriteoks ning ÜRO Julgeolekunõukogu on alates 2008. aastast võtnud endale kohustuseks võidelda seksuaalvägivallaga, mida kasutatakse sõjataktilana;
- G. arvestades, et paljud uuringud näitavad, et kui naised on haritud ning suudavad teenida ja hallata oma sissetulekut, toob see kaasa palju positiivseid tagajärgi: emade ja laste suremus väheneb, naiste ja laste tervishoid ja toitumine paraneb, põllumajanduslik tootlikkus suureneb, kliimamuutust on võimalik leevendada, rahvastiku kasv aeglustub, majandus kasvab ning vaesustsüklid katkevad;
- H. arvestades, et kui naised on kaasatud konfliktide lahendamisse ja rahu kindlustamisse, täidavad nad otsustavat osa rahuläbirääkimistes, laiendades taastamistöde, rehabiliteerimise ja rahu kindlustamise ulatust;
1. väljendab rahulolu selle üle, et mitmetes tegevuskavades ja teatistes on tunnustatud soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kesksel osal arengus, ning kutsub üles seda prioriteeti geograafilistes programmides ellu viima; rõhutab, et selle abi raames tuleks konkreetsed programmid suunata naiste mõjuvõimu suurendamisele, naiste sotsiaalmajanduslikule iseseisvusele, diskrimineerimisvastasele võitlusele, aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele ja soolise võrdõiguslikkuse üldprioriteedile; nõuab ka paremat kooskõlastamist teemaprogrammidega, mida rahastatakse AKV riikide vahelise koostöö raames ja arengukoostöö rahastamisvahendist; need programmid peaksid edendama kaasavat, jätkusuutlikku ja kliimasõbralikku arengut, mistarvis võideldakse sotsiaalse ja piirkondliku ebavõrdsusega, rõhutatakse ülemaailmsete avalike hüvede tähtsust ja toetatakse kodanikuühiskonna kohalikke rühmi, eriti naisõiguslaste organisatsioone;
 2. nõuab tungivalt, et Euroopa Komisjon pööraks rohkem tähelepanu emade tervishoiule; rõhutab, et naiste tervise tegevuskava lahutamatu osana on vaja parandada hariduse andmist ja teadlikkuse tõstmist seksuaal- ja reproduktiivtervise vallas, pidades silmas tõsiasja, et tegemist on aastatuhande arengueesmärgiga, mille puhul ei ole siiani saavutatud rahuldavaid tulemusi; nõuab, et juba nüüd kaalutaks meetmeid 2015. aasta

järgseks perioodiks, nimelt seoses aastatuhande arengueesmärgiga 3 edendada soolist võrdõiguslikkust ja suurendada naiste mõjuvõimu ning arengueesmärgiga 5 parandada emade tervist, reproduktiivtervishoidu ja pereplaneerimist; rõhutab viimati nimetatud valdkonna tähtsust, eelkõige mis puudutab meetmeid, millega toetatakse tüdrukute ja naiste seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste edendamist ja hõlmamist, sest see ei ole üksnes eesmärk omaette, vaid ka oluline vahend, mille abil võidelda vaesusega ja saavutada aastatuhande arengueesmärgid; rõhutab, et need meetmed peaksid iseäranis keskenduma naistevastase vägivalla probleemidele;

3. väljendab heameelt ÜRO Rahvastikufondi algatuse üle luua kõrgetasemeline rakkerühm, kelle ülesanne on üle vaadata rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi teemad, eelkõige mis puudutab naiste seksuaal- ja reproduktiivõigusi, õigust reproduktiivtervisele ning HIV/AIDSi vastu võitlemist;
4. rõhutab, kui tähtis on eesmärk parandada emade tervist, et vähendada emade suremust ja saavutada üldine juurdepääs reproduktiivtervishoiule, mis eeldab naiste seksuaal- ja reproduktiivtervise seonduvate õiguste austamist ilma igasuguse sunduse ja piiranguteta;
5. õnnitleb kõiki riike, kes on juba mõned aastatuhande arengueesmärgid täitnud, tagades näiteks alghariduse andmise nii tüdrukutele kui ka poistele; julgustab komisjoni tegema vajalikke samme teabe levitamiseks edulugude kohta, edendama heade tavade vahetamist ning jätkuvalt toetama õigel kursil olevaid riike;
6. nõuab tungivalt, et EL edendaks mentorlusprogramme, kus Euroopa naised, kes teevad edukat akadeemilist ja ametialast karjääri, töötavad koos arengumaade naistega;
7. kinnitab, et erilist tähelepanu tuleb pöörata mõlemast soost koolilaste harimisele sooküsimustes juba algastmest peale, nii et ühiskonna hoiakud ja stereotüübid hakkaksid järk-järgult muutuma ning soolisest võrdõiguslikkusest saaks AKV riikides ühiskonna aluspõhimõte;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et edusammud haridusalase arengueesmärgi 2 saavutamiseks on olnud poolikud, sest edu on saavutatud tütarlaste juurdepääsul kooliharidusele, kuid mitte selle tagamisel, et nad oma õpingud lõpetaksid; kutsub AKV riike ja kõiki rahvusvahelisi partnereid üles arengupoliitika esmaeesmärgina töötama välja ja kasutusele võtma kõik vajalikud meetmed selleks, et tütarlapsed lõpetaksid algkooli ja saaksid võimaluse omandada kesk- ja kõrgharidus;
9. nõuab seepärast suuremat rahastamist programmidele, mille eesmärk on tagada hariduse kättesaadavus kõikidele tütarlastele (pidades meeles, et tütarlastele hariduse andmine on suurema soolise võrdõiguslikkusega ühiskonna rajamise nurgakivi), see edendaks naiste majanduslikku sõltumatust ning vähendaks tütarlaste ja naiste seksuaalset ärakasutamist kogu maailmas;
10. võtab teadmiseks, et mõned arenguriigid on teinud suuri edusamme inimõiguste valdkonnas, kuid mõistab teravalt hukka ELi rahaliste vahendite eraldamise neile riikidele, kes siiani karistavad kriminaalkorras naisi nende seksuaalse sättumuse alusel;

11. tuletab meelde, et demokraatia tähendab naiste täieõiguslikku osalemist ühiskondlikus elus, nagu on sätestatud sellistes rahvusvahelistes ja piirkondlikes õigusaktides nagu inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartale lisatud Aafrika naiste õigusi käsitlev protokoll;
12. nõuab seepärast tungivalt, et komisjon ja nõukogu ergutaksid kolmandaid riike sätestama oma õigusaktides sõnaselgelt naiste õigused, eelkõige kehtestama õigusaktid, millega kaitsta tüdrukuid ja naisi vägivalla eest, tagama nende õiguste järgimise ning rakendama sootundlikke poliitikasuundi ja mehhanisme eesmärgiga kaasata naised aktiivsemalt avalikku otsustusprotsessi poliitilistes, majanduslikes, sotsiaalsetes ja keskkonnaalastes küsimustes;
13. nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu julgustaksid kolmandaid riike töötama välja praktilisi meetmeid, et aidata naisi, kes on olnud soopõhise vägivalla ohvrid, näiteks tagama ohvritele juurdepääsu pagulaskeskustele ja nõustamisele;
14. toetab igati seda, et ELi delegatsioonidesse ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonidesse kaasatakse soolise võrdõiguslikkuse nõustajad või kontaktisikud, ning palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal anda delegatsioonidele ja missioonidele piisavad vahendid ja volitused;
15. rõhutab, kui tähtis on näha naistes mitte ainult haavatavat ühiskonnaosa, vaid ka arengupoliitika aktiivset edasivijjat; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et naised täidavad üliolulist rolli toitumise ja toiduga kindlustatuse alal, võttes arvesse tõsiasja, et nad vastutavad 80% ulatuses põllumajanduse eest Aafrikas, kuigi neil ei ole jätkuvalt õigust saada selle maa omanikuks, mida nad harivad; rõhutab ühtlasi, et naised on tõestanud oma oskusi probleemide ja konfliktide lahendamisel, mistõttu nõuab tungivalt, et komisjon ja AKV riigid suurendaksid naiste osalust rakkerühmades ja tööruhmades;
16. rõhutab, kui tähtis on võidelda tütarlaste- ja naistevastase vägivalla kõigi vormide vastu: ahistamine, vägistamine ja seksuaalne kuritarvitamine, sundprostitutsioon, seksuaalorjus, ärakasutamine, naiste mõrvamine, naiste suguelundite moonutamine, sundabielud, koduvägivald jms; rõhutab, et naiste õiguste, sealhulgas nende seksuaal- ja reproduktiivõiguste kaitse, samuti nende inimväärikuse austamise kaitse on väga tähtsad selleks, et ära hoida soopõhist vägivalda ja selle vastu võidelda, pakkuda ohvritele asjakohast kaitset ja nõustamist ning tagada ründajate karistamine; soovib komisjonil võtta oma arenguabipoliitika üheks prioriteediks võitluse selliste vägivallaaktide toimepanijate karistamatuse vastu;
17. kinnitab naiste ülitähtsat rolli demokraatiale üleminekul, riigi ülesehitamisel ja kindlustamisel ning konfliktide lahendamisel, rahu jalule seadmisel ja stabiliseerimisel; julgustab komisjoni, Euroopa välisteenistust ja AKV riike toetama konkreetseid ja vabatahtlike poliitikameetmeid, mis annavad naistele rohkem võimalusi osaluseks läbirääkimistel ning esindatuseks poliitilisi ja majanduslikke otsuseid tegevatel ametikohtadel;
18. kinnitab, et vastavalt Kairo rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi otsusele, millega keelatakse sunniabinõude kasutamine seksuaal- ja reproduktiivtervise küsimustes, ning võttes arvesse õiguslikult siduvaid rahvusvahelisi inimõigustealaseid õigusakte, ELi

õigustikku ja liidu poliitilist pädevust selles küsimuses, ei tohiks liidu abi anda ametivõimudele, organisatsioonidele ega programmidele, mis edendavad ja toetavad tegevusi või osalevad tegevustes, mis hõlmavad selliseid inimõiguste rikkumisi nagu sundabort, naiste või meeste sundsteriliseerimine või loote soo kindlakstegemine eesmärgiga lapse sugu sünnieelselt valida või laps tappa, eriti kui sellise tegevuse taga on psühholoogiline, sotsiaalne, majanduslik või õiguslik surve;

19. palub komisjonil kohaldada tulemusnäitajaid, mis on kehtestatud Euroopa tegevuskavas, mis käsitleb soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös:
 - 1) vähemalt 80% vahenditest peavad sisaldama soolisi näitajaid, 2) vähemalt 75% kõikidest projektidest või programmidest peavad järgima sooküsimusi põhieesmärgina (G-2) või sooküsimus peab olema oluline eesmärk (G-1) ning 3) vähemalt 50% mitmeaastastest sihtprogrammidest peavad sisaldama soolise võrdõiguslikkuse tagamise meetmeid;
20. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile eduaruanne selle kohta, kuidas rakendatakse ELi tegevuskava, mis käsitleb soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.1.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vilija Blinkevičiūtė, Minodora Cliveti, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Mojca Kleva Kekuš, Katarína Neved'álová, Angelika Werthmann

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.2.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Gesine Meissner, Judith Sargentini